

Po trzecie, skarżąca podnosi, że współczynnik wynoszący 17 % wartości sprzedaży, który Komisja zastosowała w celu obliczenia podstawowej kwoty grzywny dla skarżącej, jest nadmiernie wysoki. Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła w ten sposób zasady równego traktowania i proporcjonalności, wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien oraz obowiązek uzasadnienia.

Po czwarte, skarżąca podnosi, że nie ma podstaw, by mnożyć osiągniętą przez nią wartość sprzedaży przez liczbę lat, w ciągu których praktyki, w których skarżąca brała udział, miały miejsce. Ponadto skarżąca twierdzi, że automatyczne pomnożenie kwoty określonej na podstawie wartości sprzedaży przez liczbę lat, w ciągu których przedsiębiorstwo uczestniczyło w naruszeniu, nadaje zarzucanemu czasowi trwania naruszenia nieproporcjonalne znaczenie w porównaniu z innymi czynnikami, a w szczególności w porównaniu z wagą naruszenia.

Po piąte, skarżąca uważa, że nałożenie na nią dodatkowej kwoty wynoszącej 436 850,53 EUR, co odpowiada 17 % wartości jej sprzedaży, jest bezpodstawne.

Po szóste, skarżąca utrzymuje, że Komisja powinna była uwzględnić szereg okoliczności łagodzących pozwalających na istotne obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą.

Po siódme, skarżąca twierdzi, że nie było podstaw, by nałożyć grzywnę przewyższającą 10 % jej obrotu. Komisja naruszyła tym samym art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ oraz zasadę proporcjonalności.

Po ósme, tytułem żądania ewentualnego, skarżąca utrzymuje, że należy znacznie obniżyć wysokość nałożonej na nią grzywny w celu uwzględnienia niemożności zapłaty tej grzywny przez skarżącą.

(¹) Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (Dz.U. C 210, str. 2).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2008 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-206/08)

(2008/C 197/51)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: F. Díez Moreno)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (2008/321/WE) z dnia 8 kwietnia 2008 r. wyłączająca z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG), w części zawierającej korekty dotyczące Królestwa Hiszpanii, wynikające z dwóch weryfikacji dotyczących potencjału produkcji wina (VT/VI/2002/14 i VT/VI/2006/09), wysokości 54 949 195,80 euro, wynikające z zastosowania ryczałtowej korekty w wysokości 10 % do wszystkich wydatków zadeklarowanych wcześniej w ramach przyznanej pomocy,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wyłączenia z finansowania wspólnotowego, które w niniejszej sprawie dotyczą Hiszpanii, wynikają z weryfikacji potencjału produkcji wina (VT/VI/2002/14 i VT/VI/2006/09) i przyjmują jako podstawę obliczenia korekty finansowej wydatki zadeklarowane przez Hiszpanię dla wszystkich środków pomocowych, o przyznanie których można było się ubiegać w związku z produktami pochodzącymi z nielegalnych upraw winorośli w latach budżetowych 2003 i 2004, w łącznej wysokości 54 949 195,80 euro (korekta ryczałtowa w wysokości 10 % wszystkich wydatków zadeklarowanych w ramach takiej pomocy, w wyniku braków w kontroli przestrzegania zakazów na wszystkich plantacjach winorośli).

Królestwo Hiszpanii nie zgadza się z zaproponowaną korektą finansową, ponieważ uznaje ją za nieuzasadnioną i dysproporcjonalną. Swój sprzeciw opiera na następujących argumentach:

- braku uzasadnienia zaproponowanej korekty;
- prawidłowym działaniu hiszpańskich organów kontrolnych przy wykrywaniu nielegalnych upraw w latach 2003 i 2004;
- uchybieniu ze strony służb Komisji procedurom przewidzianym w ramach zamykania rachunków;
- nieprawidłowości w wykorzystaniu wyników weryfikacji przeprowadzonych w roku 2002;
- odrzuceniu ekstrapolacji korekty zaproponowanej przez niepodlegające weryfikacji wspólnoty autonomiczne;
- brak technicznych argumentów a poparcie zaproponowanego procentu obciążenia: dyskryminujący aspekt poszczególnych środków regulacji.